

Sygn. akt IV Ns 41/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Sobkowicz

Protokolant: sekretarz sądowy Dorota Wołowicz

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 roku

na rozprawie

sprawy z wniosku: Z. S. pełnomocnika Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Z. N.

z udziałem B. K., Prezydenta RP, kandydata Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP

o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z 5 stycznia 2011 roku- Kodeks Wyborczy

postanawia:

1. oddalić wniosek;
2. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 120 zł (słownie: sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt. IV Ns 41/15

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 24 marca 2015 roku Z. S.- pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Z. N. na podstawie art. 111 § 1 Kodeksu Wyborczego wniósł o nakazanie uczestnikowi postępowania niezwłocznego przeproszenia wnioskodawcy i członków jego Komitetu Wyborczego za podanie nieprawdziwych informacji przez uczestnika podczas (...) w dniu 7 marca 2015 roku w postaci obraźliwych stwierdzeń: „ (...)”. Wnioskodawca wniósł o opublikowanie przeprosin przez uczestnika, ewentualnie ze względu napiętego harmonogramu w okresie trwania kampanii wyborczej przez uprawnionego członka Komitetu Wyborczego na koszt kandydata B. K. lub jego Komitetu Wyborczego w (...) po (...) o godzinie 17:00, w (...) po (...) o godzinie 19:30 i w (...) po (...) o godzinie 18:00 następującej treści: „przepraszam kandydata na prezydenta RP Z. N. i członków jego Komitetu Wyborczego i wycofuję się ze stwierdzenia, iż (...)” (k. 3-4, 7).

W uzasadnieniu wniosku podnosi, że uczestnik postępowania powyższą wypowiedzią poniżył kandydata na Prezydenta RP Z. N. i członków jego Komitetu Wyborczego pomawiając, że są „(...)”.

Uczestnik wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 marca 2015 roku została podjęta uchwała Państwowej Komisji Wyborczej w sprawie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Z. N., której pełnomocnikiem jest wnioskodawca (k. 8).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku-Kodeks Wyborczy (dalej zwane: kw) stanowi, że jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wnioski o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Postępowanie w sprawach z art. 111 kw toczy się w oparciu o przepisy kodeksu postępowania cywilnego, w świetle których postępowanie ma charakter kontradyktoryjny, a to oznacza, że sąd nie przeprowadza dowodów z urzędu (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.). Na wnioskodawcy ciąży zatem obowiązek udowodnienia zasadności swojego żądania, a na uczestniku ewentualne wykazanie, że formułowane przez niego wypowiedzi zawierają informacje prawdziwe. Artykuł 111 kw dotyczy tylko faktów podawanych w materiałach odnoszących się do kampanii wyborczej, w nie wniosków, czy ocen opartych na faktach, tylko bowiem fakt ma charakter obiektywny.

Poczynione uwagi dotyczące interpretacji przepisu art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego w połączeniu z okolicznościami faktycznymi rozpoznawanej sprawy nakazywały oddalenie wniosku, bowiem zważyć należy, że wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał, że stwierdzenie: „ (...)” faktycznie zostało wypowiedziane przez uczestnika. Wnioskodawca nadto nie wykazał, gdzie zostało ono wypowiedziane, zaś samo stwierdzenie, że zostało wypowiedziane na (...) w dniu 7 marca 2015 roku dla Sądu nie jest wystarczające, bowiem wnioskodawca winien w ramach dopuszczalnych środków dowodowych tę okoliczność wykazać chociażby np. poprzez dołączenie płyty CD z materiałem źródłowym czy też publikacją przedmiotowej wypowiedzi. Nadto w ocenie Sądu należy podnieść, że hipotetycznie zakładając, że wnioskodawca wykazał, że powyższe stwierdzenie faktycznie zostało wypowiedziane przez uczestnika, to nie wykazał, że stwierdzenie „ (...)” odnosi się do kandydata na Prezydenta RP Z. N. lub członków jego Komitetu Wyborczego.

O kosztach postępowania na rzecz uczestnika Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji.